

ски и всея Българии при всичката си борба съ Цариградска корыстолюбива и властолюбива Патріаршія не са могли да устоятъ противу хитрытъ замысли и интриги нейны. Они отъ време на време са ся ущърбявали отъ властѣта си надъ епархіи-тъ, усвоенны на Охридска Епископія споредъ Юстиніановы узаконенія, и най-послѣ настѣпило време трудно, време горчиво, време убійственно и заради послѣдній остатокъ на Архіепископската имъ независимость и самостоятелность. Интригытъ надвили! И ся искало да ся яви само единъ по-безсовѣстенъ отъ по-преднытъ безсовѣстны Цариградски пазители на църковнытъ каноны и священны узаконенія, който бы ся рѣшилъ да потѣпчи припознатытъ отъ всички православна церковь Юстиніанови священны узаконенія за Охридо-Българска Церковь и да отнеме отъ тая церковь и послѣднійтъ ѳ животъ. Таковъ ся е искалъ, таковъ и ся е нашель въ лице Самуила Византина, пронирдиваго Цариградскаго интригантина! Той завистливый и непримиримы гонитель на знаменитаго и по ученость и по добродѣтеленъ животъ извѣстнаго Евгенія Българска (98), и исполненный отъ гнусно славолюбіе, властолюбіе, корыстолюбіе и интригы предъ престолѣтъ на добродушнытъ и простосърдечнытъ Султаны, найде време да посели въ душата на добраго Султана Мустафа сумѣтніе заради вѣрноподданническаката преданность на независимытъ славено-българскы Архіепископства камъ Царскійтъ престолъ, исто така, какво и сега Ангимъ 6-й и негово съдружіе клевети и интригува противу насъ Българи. Той хитрый Цариградецъ Самуиль отъ една страна ся съвѣщава съ Ипсиланты за умноженіе на Еллинскій родъ и за вѣсатановленіе на едно Византійско Гръчко Царство въ Султановата Държава, а отъ друга страна съ свойственнытъ на Цар-

---

98) Τὰ περὶ τῆς 'Αυτοκρατορίας 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αχρίδος 1859 σελ. 81.